

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2490/2023
11.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Томовић, адвокат из ..., против туженог „Swisslion Group“ д.о.о. за унутрашњу и спољну трговину, Нови Сад, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4487/22 од 10.03.2023. године, у седници одржаној 11.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4487/22 од 10.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4487/22 од 10.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4487/22 од 10.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П1 194/19 од 23.09.2022. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга због неисплаћене увећане зараде за прековремени рад у периоду од 31.10.2015. године до 31.10.2018. године исплати укупан износ од 54.135,51 динара, који чине означени појединачни месечни износи са припадајућом законском затезном каматом од доспећа до исплате, да у корист тужиоца уплати доприносе за ПИО на основу коју чине означени месечни износи, те да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 119.130,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију у смислу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање права на накнаду због постојања већег броја сати рада од предвиђених уговором о раду условљено је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају. Побујаном пресудом одлучено је да постоји право тужиоца, ... код туженог, на исплату накнаде по основу сати рада који су евидентирани преко уговором предвиђеног радног времена, пошто тужени није донео Одлуку о увођењу прерасподеле радног времена за све послове, групу послова или појединачни посао, нити је из евиденције о раду туженог могло да се утврди у ком периоду је тужилац радио краће од пуног радног времена да би се могао применити институт прерасподеле радног времена.

Из изнетих разлога, приложене одлуке уз ревизију, које нису засноване на битно истоврсним чињеницама не представљају доказ о неједнаком поступању судова које захтева уједначавање судске праксе, а пошто по оцени овог суда не постоје ни друга правна питања која у складу са напред наведеном законском одредбом налажу потребу одлучивања о ревизији, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

У радним споровима ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а за предметни имовинскоправни спор меродаван је режим за дозвољеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побујаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је дана 29.08.2019. године, вредност предмета спора побујаног дела пресуде је 54.135,51 динара и не прелази имовински цензус, који је неопходан за дозвољеност ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић